

[Patursson.]

har protesteret både mod NATO og militærbaser? Hvis ikke, så ved de det nu. Og er man klar over, at den danske regering, der i hvert fald i disse spørgsmål også er Færøernes regering, helt og aldeles har overhørt disse vedtagelser og protester fra det færøske lagting? Såfremt man ikke har vidst det før, så ved man det nu.

Færinger ønsker at være fri både for NATO og for militærbaser, men dette ønske får de ikke opfyldt, fordi der sidder en regering i København, der siger nej.

Der blev fra dansk side gjort store anstrengelser for at hale Færøerne med ind i EEC, men på grund af kompakt færøsk modstand måtte disse anstrengelser opgives, og man må bare anerkende den nuværende regerings sanktion af det færøske lagtings beslutning om, at Færøerne vil holdes uden for denne sammenslutning. Men skal dette ikke bare være en formalitet, og skal Færøerne ikke ad bagdøren trækkes ind i EEC og dets politik, så må der samtidig ske andre ting. Sådan som integreringen inden for EEC med fuldt dansk medlemskab skrider frem med fælles udenrigspolitik og i hvert fald allerede nu med delvis fælles økonomisk politik, vil det være ganske illusorisk — jeg vil ikke sige bedragerisk — at tale om, at Færøerne med den status, de i øjeblikket har som en del af det danske rige, vil kunne holdes uden for EEC og dets politik. Der skal helt andre ting til, og disse ting er, at alle de områder, der ved Danmarks deltagelse helt eller delvis overlades til EEC, og som berører Færøerne, helt overlades de færøske myndigheder. Såfremt dette ikke iagttages, vil beslutningen om, at Færøerne står uden for EEC, være uden realitetsbetydning. Vi har valgt hver sin vej, både i sikkerheds- og i det såkaldte markedsspørgsmål. Man må tage konsekvenserne af disse skillelinjer, de fulde konsekvenser.

Disse og andre udenrigspolitiske spørgsmål har i lang tid optaget sindene på Færøerne meget stærkt og er nu mere aktuelle og påtrængende end nogen sinde før. Jeg tænker her på fiskeripolitikken i udenrigspolitik. Man bør vide, at Færøerne i nær sagt umindelige tider havde en 16 sømils fiskerigrænse. Man bør vide, at Danmark ved sin udenrigspolitiske holdning indvilligede i en indskrænkning til 3 sømil uden det færøske

lagtings vidende, endsige dets godkendelse. Man bør vide, at denne fiskeripolitik praktisk taget ruinerede det før så blomstrende færøske kystfiskeri. Man bør vide, at da det færøske lagting i 1958 ønskede en 12 sømils fiskerigrænse, gik den danske regering på FN-konferencen samme år imod en 12 sømils grænse. Man bør vide, at det samme gentog sig i 1960. Man bør vide, at det færøske lagting allerede i 1958 erklærede fiskebankerne omkring Færøerne, landsoklen, for færøsk ejendom, men at Danmark på FNs generalforsamling i New York i december 1972 ikke stemte for et forslag, der havde støttet denne færøske erklæring. Man bør vide, at samtlige færøske fiskere og fiskerionisationer i dag kræver en udvidelse af den færøske fiskerigrænse, men en sådan udvidelse passer ikke ind i dansk udenrigspolitik, slet ikke efter Danmarks indtræden i EEC. Det nuværende færøske landsstyre har foreløbig føjet sig, men det er sket på bekostning af færøsk fiskeris og færøske fiskeres vitale interesser. Til trods for at Færøerne har sagt nej til EEC-tiltrædelse, og til trods for at den danske regering har godkendt dette, fører den danske regering EEC-fiskeripolitik på Færøerne. Goddag, mand. Økseskaft. Keine Hexerei, nur Behändigkeit.

En anden ting, som jeg finder det på sin plads at nævne i denne sammenhæng, er det, der foregår i Nordsøen. Færinger og andre, der driver sildefiskeri i Nordsøen, og også fiskeribiologerne har længe været klar over, at det, der navnlig truer sildebestanden dér, er det fiskeri, der drives efter små sild, selve sildeyngelen.

Såfremt dette fiskeri drives tilstrækkelig intenst, bliver mængden af kønsmoden sild for ringe, og bestanden må da gå tilbage og i værste fald udryddes totalt.

Desuden er dette fiskeri det mindst værdifulde, idet hele fangsten går til industri, medens de fangster, der drives på ældre årgange, for det meste går til konsum.

Nu er forholdet det, at medens færøske og andre fiskere fisker den ældre sild til konsum, så fisker de danske fiskere hovedsagelig yngelen, der udelukkende går til industriformål. Også i Danmark er man blevet opmærksom på dette forhold, jfr. dagbladet Politiken, der beskylder sine landsmænd for at drive rovfiskeri i Nordsøen.